

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตัว
ของ นายบุญส่ง กุลนุปผา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๗/๒๕๕๓

เรื่องพิจารณาที่ ๕/๒๕๕๓

วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ประเด็นวินิจฉัย

ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้อง (นายกษิต ภิรมย์) สิ้นสุดลงเฉพาะตัวตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๗) ประกอบมาตรา ๒๖๘ และมาตรา ๒๖๖ (๑) หรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖๖ มีหลักการคงเดิมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่มีการเพิ่มเติมโดยกำหนดข้อห้ามมิให้ก้าวกายหรือแทรกแซงการปฏิบัติราชการหรือดำเนินงานในหน้าที่ประจำของข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ กิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หลักการดังกล่าวนี้ เมื่อพิจารณาตามเจตนารมณ์แห่งรัฐธรรมนูญประกอบบริบทของรัฐธรรมนูญในมาตราอื่น ๆ ที่บัญญัติด้วยคำของคำว่า “หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการท้องถิ่น” แล้วสามารถตีความได้ว่าถ้อยคำดังกล่าวมิได้หมายถึง การเข้าไปก้าวกายศาลแต่อย่างใด เพราะศาลเป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการมีบทบัญญัติอยู่ในหมวดว่าด้วยศาลซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๗ บัญญัติให้ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาลซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ผู้พิพากษาและตุลาการมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีให้เป็นไปโดยถูกต้อง รวดเร็วและเป็นธรรมตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายอันเป็นการบัญญัติไว้โดยเฉพาะ

เมื่อพิจารณาคำร้องของผู้ร้องซึ่งกล่าวอ้างว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ (นายกษิต ภิรมย์) กระทำการอันต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ โดยกระทำการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ (๑) และบรรยายว่า การกระทำของรัฐมนตรีตามคำร้องอาจจะมีลักษณะเข้าไปก้าวกาย

LIRT

การทำหน้าที่ของศาลหรือผู้พิพากษาศาลการและขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยโดยอาศัยข้อเท็จจริง และข้ออ้างดังกล่าวแล้ว เห็นว่า ตามคำร้องของผู้ร้อง ซึ่งระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ต้องใช้สิทธิและระบุ ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องไม่เกินไปตามหลักเกณฑ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ (๑) เพราะเรื่องและผู้ร้องกล่าวอ้างมิใช่กรณีที่เป็นกรณีการฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ (๑) เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวมิได้หมายความว่า ศาล ผู้พิพากษาหรือตุลาการ นอกจากนั้น เมื่อพิจารณา ในรายละเอียดคำร้องของผู้ร้องแล้ว เห็นว่ามีได้มีข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกร้องกระทำการก้าวก้าวหรือ แทรกแซงศาลหรือผู้พิพากษาศาลการแต่อย่างใด ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกร้องจึงมิได้เป็นการฝ่าฝืน รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า ความเป็นรัฐมนตรีของผู้ถูกร้อง (นายเกษิต ภิรมย์) ไม่สิ้นสุดลงเฉพาะตัว ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๑) ประกอบมาตรา ๒๖๘ และมาตรา ๒๖๖ (๑)

นายบุญส่ง กุลบุปผา
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ